

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นช่วงระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ สังคม จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ร่างกายเติบโตขึ้นทั้งน้ำหนักและส่วนสูง ร่างกายมีความแข็งแรงขึ้น ด้านจิตใจมีความคิดสรุปความสำคัญได้ ควบคุมจิตใจและอารมณ์ของตนได้ ด้านสังคมการสร้างสัมพันธภาพเปลี่ยนแปลงไปทั้งกับเพื่อนและผู้ใหญ่ (มนมัย แคล้วคลอด, 2546) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง ต้องการคำตอบ ต้องการทดลองการเปลี่ยนแปลงและต้องการสนองแรงขับทางเพศที่มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันสังคมไทยก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายเข้าสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้วัฒนธรรมตะวันตกมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยทั้งการรับประทานอาหารเลียนแบบตะวันตก การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ สังคมของวัยรุ่นไทยกลายเป็นสังคมบริโภคนิยม และการมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ การทำแท้ง และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตามมา (บัญญัติ สุขศรีงาม, 2551) จากผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอดส์ ของ สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค พบว่า ในปี 2550 กลุ่มนักเรียน ม.2 จำนวน 18,802 คน มี นักเรียนชาย ร้อยละ 3 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว อายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 13 ปี (ระบบออนไลน์, 28 พ.ค. 2553) และในปี 2551 เด็กนักเรียนชายชั้น ม.2 ทั้งชายและหญิง มีแนวโน้มเคยมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น (สำนักระบาดวิทยา, 2552) สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น เป็นเพราะการกระตุ้นโดยสื่อที่ไม่เหมาะสม สถานบันเทิงที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย และขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันโรคติดต่อ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554) สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของเด็กและเยาวชนไทย ในปี 2554 พบว่า อัตราการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเพิ่มถึง 3 เท่าจาก 5 ปีที่ผ่านมา จากเดิมมีอัตราป่วยแค่ราวปีละ 1,000 ราย เพิ่มเป็นปีละ 3,000 ราย โรคที่พบมากที่สุดคือหนองใน แผลริมอ่อน รองลงมาเป็นโรคหูดหงอนไก่และเอดส์ พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง สิ่งที่น่าห่วง คือ วัยรุ่นอายุ 14 - 15 ปี มีอัตราการป่วยด้วยโรคทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่

สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นพบว่า มีอายุน้อย 12 ปี มีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

จากการรายงานสภาวะตั้งครรภ์และคลอดบุตรของประเทศไทย เมื่อปี 2550 พบว่าประเทศไทยติดอันดับ 2 ของโลกรองจากแอฟริกาที่มีแม่วัยรุ่นซึ่งตั้งครรภ์และคลอดบุตรขณะอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.37% ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานขององค์การอนามัยโลก ที่กำหนดไว้ไม่เกิน 10% ที่ตั้งท้องเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรที่ตั้งครรภ์และคลอด พบว่าช่วงอายุของเด็กหญิงที่ตั้งท้องมีอายุลดลง อายุน้อยที่สุดที่พบคือ 12 ปี อัตราการตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่นสูงถึง 70 คนต่อประชากร 1000 คน ซึ่งติดอันดับกลุ่มเดียวกับ อินเดีย บังกลาเทศ ที่มีประชากรมากกว่าประเทศไทยหลายเท่า การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา จะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม มีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนทั้งในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และระยะหลังคลอด (เช่น ครรภ์เป็นพิษ, การคลอดก่อนกำหนด) ได้มากกว่ามารดาในวัยผู้ใหญ่ ทารกที่เกิดจากมารดาอายุน้อยมักคลอดก่อนกำหนด มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ และน้ำหนักแรกเกิดน้อย ทำให้มีความผิดปกติทางระบบประสาท หูหนวก ตาบอด และมีความพิการสูงกว่าทารกซึ่งมีน้ำหนักปกติ (มากกว่า 2,500 กรัม) (พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ, 2553)

สถิติวัยรุ่นตั้งครรภ์และคลอดที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จังหวัดเชียงใหม่ ปีงบประมาณ 2553 มีวัยรุ่นฝากครรภ์ จำนวน 112 คน ทั้งแท้งเองและทำแท้งอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 11 คน อายุ 15 - 19 ปี จำนวน 21 คน คลอด จำนวน 37 คน ปีงบประมาณ 2554 (ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2553 ถึง มีนาคม 2554) ฝากครรภ์ จำนวน 46 คน ทั้งแท้งเองและทำแท้ง อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน อายุ 15 - 19 ปี จำนวน 8 คน คลอด อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน อายุ 15 - 19 ปี จำนวน 42 คน (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ, 2554) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าจำนวนวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในจังหวัดเชียงใหม่มีเป็นจำนวนมาก การทำแท้งแล้วต้องมารักษาตัวที่โรงพยาบาล หรือปัญหาความไม่สมบูรณ์ของลูกที่เกิดมาจากแม่วัยรุ่นล้วนต้องได้รับการแก้ไขจากสาเหตุของปัญหาอย่างเร่งด่วน

ค่านิยมทางเพศของสตรีวัยรุ่นจากกลุ่มตัวอย่าง 407 ราย เป็นนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ ในจังหวัดแพร่ พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งเห็นด้วยกับค่านิยมการรักรุนแรงส่วนตัว เช่น รักษาความบริสุทธิ์จนกว่าจะแต่งงาน ร้อยละ 88.9 เห็นด้วยกับค่านิยมการพูดเรื่องเพศ ร้อยละ 88.7 และเห็นด้วยกับค่านิยมการแสดงออกทางเพศ เช่น การแต่งกายดึงดูดความสนใจทางเพศ การแสดงท่าทีให้ผู้ชายรู้ว่าเราสนใจ ร้อยละ 54.5 ส่วนค่านิยมการมีคู่รัก และค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน วัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย และพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10.6 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ มีเพศสัมพันธ์อายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ใช่ดูยง

อนามัย ร้อยละ 83.7 และมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 13.9 และกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่านิยมทางส่วนใหญ่เห็นด้วยกับค่านิยมการมีคู่อีก และค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน (สิริวรรณ ธัญญผล, 2548)

ทั้งนี้ปัจจุบันผู้วิจัยทำงานในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ในแผนกผู้ป่วยในหลังคลอด ได้สังเกตเห็นถึงปัญหาของการตั้งครรภ์และคลอดของมารดาวัยรุ่น ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จึงได้ทำการศึกษาถึงสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิงว่ามีค่านิยมหรือความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไร เพราะค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงหากมีค่านิยมทางเพศไม่ถูกก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมาก โดยเฉพาะในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียหายและไม่ควรให้เกิดขึ้นไม่ว่ากรณีใดก็ตาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแทนวัยรุ่นหญิงเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากในการศึกษาข้อมูลพบว่าวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลง การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร มีมากขึ้นในวัยรุ่นตอนต้นอายุ 13 - 15 ปี จึงเหมาะสมที่จะนำผลการศึกษามาใช้ในประโยชน์ในการป้องกันลดความเสี่ยงของปัญหาเหล่านี้ได้อย่างทันท่วงที และใช้พื้นที่ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพราะจังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสถาบันบันเทิง และสถานศึกษาเป็นจำนวนมาก ควบคู่ไปกับเป็นเมืองที่มีความเก่าแก่ทางด้านวัฒนธรรม และมีประเพณีอันดีงาม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยและค่านิยมทางเพศที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทำให้ทราบถึงค่านิยมทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่
- 2) ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดเชียงใหม่

3) ทำให้ทราบถึงแนวทางการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อใช้เป็นแบบแผนในการจัดการศึกษาให้ความรู้ และส่งเสริมให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง สามารถลดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

ขอบเขตการศึกษา

1) ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้จะศึกษาถึงปัจจัยและค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงใหม่ ทำการศึกษาระหว่างเดือนเมษายน 2554 ถึง กรกฎาคม 2554

2) ขอบเขตข้อมูล

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ราย

และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) วิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยอาศัยจากตำรา บทความ เอกสารวิจัย โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น วัยรุ่นกับสังคม ทฤษฎีระบบเพศสัมพันธ์ (The Sexual System) แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ค่านิยม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลหรือสังคมยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง หลักการพื้นฐานที่บุคคลยึดเป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อดำเนินชีวิตซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยค่านิยมทางเพศของบุคคลเกิดจากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ในสถาบันครอบครัว ระบบการศึกษา ประสบการณ์ กระบวนการขัดเกลาและถ่ายทอดทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการทำให้ชายหญิงมีเพศสัมพันธ์ในภาวะไม่พร้อมและยังไม่มีวุฒิภาวะที่เพียงพอ ไม่สามารถรับผิดชอบจาก

การกระทำของตนเองได้ ยังไม่ผ่านการจดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย และยังอยู่ใน
ช่วงเวลาที่ศึกษาเล่าเรียนอยู่

นักเรียนหญิง หมายถึง นักเรียนหญิงที่ศึกษาในระดับมัธยมปีที่ 3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved